

det angaar, kan den ærede Minister ikke bestynde mig for at komme for sent. Jeg har allerede for to Aar siden gjort opmærksom derpaa. (Afbrydelse af Sindenrigsministeren). Den ærede Minister sagde, at han havde hørt længe dermed, men det kan ikke tænkes, thi den Gang var den ærede Minister affurat bleven Minister, og det Aar i Forveien havde den ærede Minister ikke bestilt Andet end at hysle med Provisorierne, saa det vil jeg indrømme, at da kunde han ikke hysle med den Slags Sager, da der ingen Forhandling var. Den ærede Ministers Beskjæftigelse var at hjælpe sine hæderverdige Kolleger med at sætte Folkethinget ud af Spillet, og det optog ham saa ganske, at han ikke kunde udfolde nogen Virksomhed derudover i nævnte Henseende. Jeg synes, at det var et ganske mærkværdigt Forsvar, den ærede Minister førte for disse Ting, idet han sagde: vi have hørt længe dermed. Saa meget værre! Hvorfor kommer der saa aldrig Noget ud deraf? Mon han virkelig tror, at naar Ministeriet blot hørt med Noget og har en Kommission, der hørt med det Samme, saa er den hellige Grav vel forvaret, og saa er det nok. Det er en ganske mærkværdig Opfattelse, den ærede Minister har af Ministeriets Stilling overfor saadanne Opgaver, og denne mærkelige Tankegang kom igjen, da den ærede Minister sagde, at han gad nok se, hvad vi kunne sætte igjennem paa det Omraade. Dertil skal jeg sige, at overfor en brangvillig og uvillig Minister kunne vi Intet sætte igjennem, og overfor en sløv og slap Administration kun meget Lidt, men med en flink og dygtig og imødekommende Minister kunne vi sætte overordentlig Meget igjennem — det afhænger ganske af Ministeren —, men en Minister, som i Aaringer kun har hørt med de Ting, tror jeg, ikke giver stort Haab om at sætte ret Meget igjennem. Jeg tror, at den ærede Minister fuldstændig misforstod de Klager, der ere fremkomne her. De ramme ikke blot ham, men ogsaa hans Forgængere i Ministeriet gjennem en Række af Aar. Det, Ministeriet paa dette Omraade har præsteret, er saa utroligt, i den Grad uden virkeligt Hensyn til Landets Stilling og Betjoning udad til, ja ogsaa til dets indre Interesser, at man næsten ikke kan

gjøre sig Begreb derom. Jeg skal ikke komme ind paa alle disse Forhold, skjøndt et æret Medlem har omtalt Forhandlingerne om Gjedser-Routen under Minister Steel. Disse Forhandlinger ere meddelte fortroligt, men den ærede Minister vil vistnok indrømme, at de første Forhandlinger, som ikke førte til et Resultat, vare nogle af de sorgeligste Beviser paa Mangel paa Initiativ og Hurtighed fra vor Side, og jeg tør vistnok sige, at det Resultat, der endelig kom ud af Forhandlingerne, var noget af det Mærkværdigste, jeg har set, thi det var en paa 10 Aar bindende Kontrakt, der udelukkede os fra at besørge Trafiken mellem Danmark og Tydskland og medførte den nuværende uforvarlig flette tydske Besørgelse af Trafiken. Derfor kan jeg ikke negte, at det godt kan være rigtigt, hvad den ærede Minister sagde, at man i Udlandet ikke bryder sig om, hvad der siges i Folkethinget; det kan have Noget paa sig, at man der ikke kender Folkethinget, men kun Ministeren, thi vi have ikke forhandlet med Udlandet, men jeg tror, at det tydske Jernbane- og Postvæsen har forhandlet saa tidt med det danske Sindenrigsministerium, at det kender det godt, men om det er til Fordel for det danske Sindenrigsministerium, veed jeg ikke, thi jeg har endnu ikke set noget Resultat deraf med Hensyn til nye Jernbanelinier og de nye Jartplaner, hvorom der blev sluttet Overenskomst for 2 Aar siden, eller Gjedserrouten, hvor det tydske Postvæsen jo maa have faaet det Indtryk, at det danske Sindenrigsministerium altid kommer tilfirt i Forhandlingerne med den tydske Administration. Det ønske vi, maa blive anderledes, at der en Gang maa komme Jart deri, at det ikke maa blive ved Overveelser, men at der ogsaa en Gang maa blive Beslutninger, at der en Gang maa blive taget fat paa de Ting, man erkender for rigtige, og at der saa maa blive forhandlet med noget mere Held end hidtil med den tydske Administration, og der skal jeg endda sige, at det glæder mig, at den ærede Minister har erkendt, at den Støtte, han kan faae her, eller hvad han nu vil kalde det, vil ikke stæde ham, thi dermed falder en hel Del af de Betænkeligheder, som et æret Medlem havde, bort, nemlig at det vilde stille Ministeriet i en temmelig vanskelig Stilling. Jeg tror ogsaa, at den ærede